

Vladyslav Zinichenko

**Media społecznościowe jako narzędzie komunikacji politycznej w krajach postsowieckich.
Badanie porównawcze aktorów politycznych z Ukrainy i Białorusi**

Streszczenie

Komunikacja polityczna zmieniła się diametralnie od czasu pojawienia się Internetu. Tradycyjne media rzeczywiście pozostają ważnymi narzędziami, ale nie są już centralnym elementem tego procesu. Istnieje wiele czynników, które zmuszają aktorów politycznych do rozszerzenia swoich działań komunikacyjnych o media społecznościowe. Dzisiaj utrzymanie konkurencyjności wymaga silnej obecności polityków online.

Chociaż Amerykanie są często uważani za pionierów trendów cyfrowych, stan wydarzeń w regionie postsowieckim ma swój unikalny kierunek. Specyficznym doświadczeniem w korzystaniu z mediów społecznościowych wykazali się ukraińscy i białoruscy aktorzy polityczni. To narzędzie komunikacji służy jako modyfikator systemów politycznych i medialnych. Ukraina charakteryzuje się przejściowym lub hybrydowym reżimem, w którym większość tradycyjnych mediów działa pod kontrolą oligarchiczną. Jego władze nałożyły również cenzurę wojskową w 2022 roku. Drugi kraj ma skonsolidowany reżim autorytarny, w którym wszystkie procesy polityczne i medialne są podporządkowane Aleksandrowi Łukaszence. Mimo to media społecznościowe odegrały pewną rolę w zwycięstwie komika Wołodymyra Zełenskiego w wyborach prezydenckich na Ukrainie, podczas gdy komunikaty na Telegramie ominęły tradycyjną cenzurę i doprowadziły do wybuchu największych protestów w historii Białorusi.

Rozprawa doktorska opisuje wzorce komunikacji politycznej za pośrednictwem mediów społecznościowych w Ukrainie i na Białorusi. Należy ją traktować jako próbę otwarcia dyskusji dotyczącej problemu naukowego, który wcześniej był opisany marginalnie. Pierwszym celem pracy jest zbadanie systemów politycznych i medialnych Ukrainy i Białorusi, które u uwzględniają obecność mediów społecznościowych. Drugim celem jest ukazanie elementów strategii mediów społecznościowych różnych aktorów politycznych z Ukrainy i Białorusi oraz ich porównanie. Za trzeci cel uznaje się zbadanie potencjalnych korelacji między następującymi zmiennymi: konsumpcją informacji a uczestnictwem online, konsumpcją informacji a uczestnictwem offline oraz konsumpcją informacji a wiedzą Ukraińców i Białorusinów.

W analizie zastosowane zostały metody ilościowe i jakościowe. Tworzy to triangulację metod, obejmujących analizę treści, ankietę i badania o charakterze porównawczym. Facebook w Ukrainie i Telegram na Białorusi zostały wybrane jako główne platformy mediów społecznościowych tworząc obszar realizowanych badań. Próba badawcza zawiera treści 13 aktorów politycznych z Ukrainy i 13 aktorów politycznych z Białorusi. Wyróżniono 5 okresów badawczych, obejmujących początek okresu wyborczego, rozwój okresu wyborczego, okres powyborczy, okres rutynowy i okres wojny. Jest to najbardziej kompleksowe badanie na ten temat, jakie do tej pory realizowano.